

UNA MERESCUDA HERÈNCIA

Estimats conciutadans, el grup de Les Marfantes té el plaer de presentar-vos la solució a l'enigma 103.

Com en d'altres edicions l'enigma d'enguany ofería diferents inicis per on poder començar.

Un any més els ampostins i ampostines ajuden a resoldre el misteri de l'enigma 103.

La mort d'Agustinet lo fadrí ha sacsejat el poble d'Amposta. Mentre alguns encara avui ploren la seva mort, d'altres se'n freguen les mans.

Agustinet marxà de jove a Cuba on feu gran fortuna. Un cop mort la seva herència és un caramel a qui tothom vol donar una bona queixalada. Almenys, això és el que es pensaven els seus estimats germans. A la lectura del testament però, els germans s'emporten una gran sorpresa, quan les fèrmes terres, les preuades joies de la família, els diners guanyats amb tanta suor i la gran i senyorial casa on vivia el difunt són herència dels fills secrets d'Agustinet.

El senyor notari finalitza la lectura del testament afirmant que si en finalitzar la nit no han aparegut els fills reclamant la herència, aquesta serà propietat d'aquells que la posseeixin.

Com podeu comprendre, és ara quan comença una carrera contrarellotge on totes les famílies inscrites a la cursa lluitaran fins aconseguir el preuat botí!

Si començàvem pel Casino; trobàvem unes simpàtiques balladores les quals afirmaven que Leocadia, la Germana d'Agustí així com el seu cunyat Miquelet es trobaven bevent en una de les taules. Si els invitem a una copa de ben segur ens xerren alguna cosa. Però les coses es compliquen quan el cambrer ens explica que se li ha acabat el Ron del bo i que no ens pot ajudar.... o potser sí! Si li aconseguim una botella de **Ron Don Agustín del contrabando**, ell mateix ens invitarà a la ronda.

Com sabem, el contrabando sovint es duia a terme a la vora del riu, i efectivament allí hi trobem una colla de contrabandistes els quals no

dubten en demanar-nos quelcom a canvi. Si els aconseguim un **Puro Don Agustín del Negre**, no obtindrem la botella de Ron que tant necessitem.

On podem trobar els puros? A l'estanc, és clar! Però quina mala sort! L'estanquer en sentir la paraula puros de contrabando es posa les ans al cap! Ahir mateix una parella de Guàrdies Civils es van presentar al seu estanc citant-lo a ell i a la seva família al judici referent al contraban de puros. Asustat com està ens ofereix la **citació** i invita a que sigui el grup el que hi vagi.

A l'ajuntament gaudim de tot un espectacle: Una secretaria la mar d'enfeïnada, un advocat defensant l'indeffensable, un jutge dictant una dura sentència i un acusat obligat a dir una complicada veritat. Per sort, un **infiltrat** que es troba a la sala ens demana ajuda. Hem d'avisar els contrabandistes abans no arribi la guàrdia Civil i els tanquin a tots. Per fer-ho ens fa efectiva una estampeta que ens permetrà accedir al domicili que l'acusat acaba de desvelar: **Carrer Sol número 54**, un cop dins haurem de dir: **Que Déu vos agafe confessats!** Això només pot significar una cosa per als contrabandistes: Els han descobert i han de fotre el camp! En senyal d'agraïment ens ofereixen un **Puro Don Agustín del Negre!** Justament el que necessitàvem!

Ara ja podem tornar al Riu i fer l'intercanvi amb els contrabandistes. El contrabandista afirma que les coses s'han complicat i que hi ha moros a la costa! Així que hem de seguir bé les instruccions que ens dona si no volem que ens detinguin a nosaltres també. Un cop esquivada la parella de guàrdia Civils empipadors de la zona, finalment arribem al contrabandista que ens canviarà el Puro Don Agustín del Negre pel Ron Don Agustín del Contraban que desesperadament anàvem buscant. Ara ja podem tornar al Casino.

Leocadia es posa tan contenta amb la botella de Ron que li portem que surt a ballar sense adonar-se que li ha caigut la bosseta amb joies que li havia robat al seu germà. Ja tenim la

part de l'herència corresponent a les JOIES.

Si ara el que ens interessa és trobar la part corresponent a les terres, el primer que hem de fer és anar a trobar el **Cap de colla**, amic d'Agustinet i encarregat de portar-li les terres. Aquest afirma que si el grup és mereixedor de les terres li han de portar emplenat un **certificat de bon Pagès** que ens facilitarà el funcionari de l'ajuntament. A canvi d'un caramel, el funcionari ens dona el document que demanem. Per ser un bon Pagès necessitem tres coses: Saber **pescar** una Anguila, saber **pesar** l'arròs i saber **perxar** com Déu mana. Si fem aquestes tres coses i ens ho acrediten, ja podem tornar al cap de colla, el qual ens donarà un manoll d'arròs que representarà que estem en possessió de les TERRES.

És moment de trobar el DINERS. Per trobar-los podíem començar per diferents llocs. Tant la **mestra** dona Isabel, com l'**amic Rafel** o la **Dida Carmeta**, a canvi de resoldre un **enigma o prova** ens feien destinataris d'uns sobres de contingut secret que el mateix Agustinet havia enviat des de Cuba. A l'interior de cada sobre hi havia diferents quantitats de diners, però compte, són diners cubans i no serveixen enlloc. Si anem al **banc** ens ho canvien. Plegats sumen 25000 rals, la quantitat exacta que Agustinet havia deixat en herència.

Per últim, és moment d'aconseguir les escriptures de la casa. Si anàvem al **cementiri** a visitar el difunt, l'enterrador a canvi d'un bon massatge als peus ens acompanyava a la tomba i ens deixava remenar-la! Entre les robes del difunt hi trobem una **foto** d'una cubana amb un **apartat de correus** escrit darrera. Si anem a **correus** el carter comprova les dades i ens explica que l'apartat és propietat d'Agustinet lo Fadrí, però com és mort, la persona autoritzada a tenir la clau és un tal **A.Tomás**. Anselmo Tomás afirma ser molt amic d'Agustinet i ens ofereix la **clau** que busquem gratuïtament. Ara ja podem tornar a **correus**. El carter ens dona allò que es troba a l'interior de l'apartat. Per a sorpresa dels grups només hi ha un paper **amb el títol d'un**

llibre i tot un seguit de lletres i números aparentment inconnexos.

L'única referència que tenim és el títol d'un llibre així que el millor serà anar a visitar el bibliotecari que potser podrà ajudar-nos a desxifrar aquella nota tan estranya.

A la **biblioteca** el bibliotecari ens explica que les lletres i números fan referència al número de pàgina, files, paraules... Tot plegat serà fàcil de desxifrar amb una mica de paciència. Descobrim més tard que aquells números i lletres amaguen una **adreça** que ens conduirà al **carrer Sant Roc número deu**. Amb aquesta adreça punyada pel bibliotecari ens deixaran entrar a l'esmentat **domicili**, on trobarem **Maruja i Pasqualet**, Germana i cunyat del difunt. Ens deixen remenar la casa a canvi d'una sola cosa: un **paper verd** que afirmen no té cap importància. Un cop el trobem el Fantasma d'Agustinet s'apareix al grup desvelant que el paper trobat no és altre que les escriptures de la casa, i ens prega ens les amaguem per tal que els seus familiars no se'n apoderin. Si així ho fem ja tenim a les nostres mans les **ESCRITURES de la CASA**.

És moment d'anar a casa el **notari** qui comprovarà que l'herència estigui en la seva totalitat. Un cop comprovat, ens anuncia que la vídua d'Agustinet es troba en una habitació de casa seva i ens invita a entrar-hi. Tot són abraçades i paraules d'agraïment.

Ja sonen els dos petards! Tenim família guanyadora! Es diuen **Sopes de Frígola**, i si us hi fixeu bé tenen un to de pell que denota que són cubans. Són els fills d'Agustinet i de la simpàtica Bàrbara Camila Yoselin de Todos los Santos. L'història contada, enigma resolt!

AGRAÏMENTS.
Ajuntament d'Amposta, Regidoria de Cultura, Prontoservis, Taller d'artesanía floral, Amics dels Cavalls, Gelateria Israel propietaris de les cases, figurants, col·laboradors diversos i apticipants en general. **MOLTES GRÀCIES A TOTHOM. ENS VEIEM A L'ENIGMA 104 (LES MARFANTES)**